

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 3 maj 2018*

”Dumpning – Import av vinsyra med ursprung i Kina – Ändring av den slutgiltiga antidumpningstullen – Partiell interimsoversyn – Talan om ogiltigförklaring – Direkt och personligen berörd – Upptagande till prövning – Fastställande av normalvärdet – Konstruerat normalvärde – Ändring av metoden – Individuell behandling – Artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EU) 2016/1036) – Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring”

I mål T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, Formigine (Italien),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Borgoricco (Italien),

Distillerie Mazzari SpA, Sant’Agata sul Santerno (Italien),

Caviro Distillerie Srl, Faenza (Italien),

Comercial Química Sarasa, SL, Madrid (Spanien),

företrädna av R. MacLean, solicitor, och A. Bochon, advokat,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, inledningsvis biträdda av G. Berrisch, advokat, och N. Chesaites, barrister, därefter av G. Berrisch och slutligen av N. Tuominen, advokat,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av M. França och A. Stobiecka-Kuik, därefter av M. França och J.-F. Brakeland, samtliga i egenskap av ombud,

och av

* Rättegångsspråk: engelska.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Changzhou (Kina), företrätt av advokaterna E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma och J. Cornelis,

intervenienter,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 182, 2012, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden A.M. Collins (referent), samt domarna M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents och J. Passer,

justitiesekreterare: handläggaren C. Heeren,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 17 oktober 2017,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Vinsyra används bland annat som livsmedelstillsats vid tillverkning av vin och andra drycker och som fördröjningsmedel i gips. I Europeiska unionen och i Argentina framställs L+-vinsyra från biprodukter från vinframställning, så kallade jäsningsrester, som omvandlas till kalciumtartrat och därefter till vinsyra. I Kina framställs L+-vinsyra och DL-vinsyra från bensen, som omvandlas till maleinsyraanhydrid, därefter till maleinsyra och slutligen till vinsyra. Den vinsyra som framställs genom kemisk syntes har samma fysiska och kemiska egenskaper och samma grundläggande användningsområden som den som framställs från biprodukter från vinframställningen.
- 2 Den 24 september 2004 tog Europeiska kommissionen emot ett klagomål angående dumpning inom vinsyrasektorn från flera europeiska tillverkare, bland annat Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA och Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.
- 3 Kommissionen offentliggjorde den 30 oktober 2004 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av [vinsyra] med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 267, 2004, s. 4).
- 4 De klagande tillverkarna inkom med synpunkter.
- 5 Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos ett antal europeiska tillverkare, inbegripet de tre företag som anges ovan i punkt 2, och Distillerie Bonollo SpA.
- 6 Den 27 juli 2005 antog kommissionen förordning (EG) nr 1259/2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 200, 2005, s. 73) (nedan kallad förordningen om preliminär tull).

- 7 Den 23 januari 2006 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 130/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 23, 2006, s. 1) (nedan kallad förordningen om slutgiltig tull).
- 8 Efter offentliggörandet, den 4 augusti 2010, av ett tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antidumpningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 211, 2010, s. 11), mottog kommissionen den 27 oktober 2010 en begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång av dessa åtgärder från sökandena, Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari och Industria Chimica Valenzana.
- 9 Kommissionen offentliggjorde den 26 januari 2011 ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång och en översyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 24, 2011, s. 14), med stöd av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (nedan kallad grundförordningen) (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21)) och närmare bestämt i artikel 11.2 i grundförordningen (nu artikel 11.2 i förordning 2016/1036).
- 10 Den 9 juni 2011 ingav sökandena en begäran om en partiell interimsoversyn avseende Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd och Ninghai Organic Chemical Factory (nedan kallade de båda kinesiska exporterande tillverkarna) med stöd av artikel 11.3 i grundförordningen (nu artikel 11.3 i förordning 2016/1036).
- 11 Den 29 juli 2011 publicerade kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 223, 2011, s. 16), enligt artikel 11.3 i grundförordningen.
- 12 Den 16 april 2012 antog rådet genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen (EUT L 110, 2012, s. 3).
- 13 Samma dag översände kommissionen det slutliga informationsdokumentet till sökandena, vilket innehöll de avgörande uppgifter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera en ändring av de gällande antidumpningsåtgärderna.
- 14 Samma dag sände sökandena en begäran till kommissionen om förtydliganden vad gällde beräkningen av normalvärdet.
- 15 Den 19 april 2012 översände kommissionen sitt svar till sökandena.
- 16 Sökandena sände den 25 april 2012 sina kommentarer rörande det slutliga informationsdokumentet till kommissionen och kritiserade särskilt den påstådda förändringen av den metod som hade använts för att fastställa normalvärdet. Sökandena begärde vidare ett muntligt hörande med företrädare för kommissionen.
- 17 I samband med det muntliga hörandet med företrädare för kommissionen den 10 maj 2012 framförde sökandena sina invändningar mot kommissionens ståndpunkt. Sökandena inkom även med ytterligare skriftliga yttranden den 16 maj och 7 juni 2012.

- 18 När den partiella interimsoversynen avseende de båda kinesiska exporterande tillverkarna hade avslutats antog rådet, den 26 juni 2012, genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 om ändring av genomförandeförordning nr 349/2012 (EUT L 182, 2012, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen).
- 19 Den angripna förordningen innebär i huvudsak att de båda kinesiska exporterande tillverkarnas ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status avslås och att antidumpningstullen på produkter som tillverkas av de båda kinesiska exporterande tillverkarna, efter det att ett normalvärde konstruerats på grundval av uppgifter som lämnats av en samarbetande tillverkare i ett jämförbart land, närmare bestämt Argentina, höjs från 10,1 till 13,1 procent och från 4,7 till 8,3 procent.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 20 Sökandena väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 september 2012.
- 21 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 5 december 2012 begärde sökandena att målet skulle vilandeförklaras. Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 7 december 2012 begärde även rådet att målet skulle vilandeförklaras.
- 22 Den 13 december 2012 biföll ordföranden på tribunalens första avdelning ansökan om vilandeförklaring för en period på två år, med stöd av artikel 77 c i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991.
- 23 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 31 januari respektive den 16 maj 2013 ansökte kommissionen och Changmao Biochemical Engineering om att få intervensera i målet till stöd för rådets yrkanden.
- 24 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 13 november 2014 begärde sökandena fortsatt vilandeförklaring av målet. Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 19 november 2014, meddelade rådet att det inte hade något att invända mot ansökan.
- 25 Den 27 januari 2015 biföll tribunalen ansökan om vilandeförklaring till och med den 13 april 2015, med stöd av artikel 77 c i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991.
- 26 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 18 maj 2015 begärde sökandena fortsatt vilandeförklaring av målet. Rådet motsatte sig dock denna begäran genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 5 juni 2015, varför målet inte kunde vilandeförklaras med stöd av artikel 77 c i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.
- 27 Rådet framställde en invändning om rättegångshinder, genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 29 juni 2015, i enlighet med artikel 114.1 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.
- 28 Den 22 april 2016 tilldelades, i enlighet med artikel 27.3 i tribunalens rättegångsregler, förevarande mål en ny referent, som tjänstgjorde på sjätte avdelningen. Genom beslut av den 20 juli 2016, beslutade nämnda domare att invändningen om rättegångshinder skulle prövas i samband med att talan prövades i sak, och att beslut om rättegångskostnader skulle meddelas senare.
- 29 Genom beslut av den 9 september 2016 och genom beslut av den 15 september 2016 biföll ordföranden på sjätte avdelningen kommissionens och Changmao Biochemical Engineerings interventionsansökningar, och angav att eftersom ansökningarna hade ingetts efter utgången av den

frist som avses i artikel 116.6 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, så medgavs dessa intervenienter rätt att yttra sig under det muntliga förfarandet, på grundval av den förhandlingsrapport som skulle tillställas dem.

- 30 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på åttonde avdelningen, och målet tilldelades följaktligen, enligt artikel 27.5 i tribunalens rättegångsregler, denna avdelning.
- 31 På förslag av åttonde avdelningen beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 32 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ta upp talan till sakprövning,
 - ogiltigförklara den angripna förordningen, och samtidigt låta dess verkningar bestå till dess att rådet har antagit åtgärder för att följa tribunalens dom,
 - förplikta rådet och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna.
- 33 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan,
 - i andra hand ogilla talan, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 34 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och, som en processledande åtgärd enligt artikel 89.3 a i tribunalens rättegångsregler, att uppmana rättegångsdeltagarna att besvara vissa skriftliga frågor. Rättegångsdeltagarna besvarade dessa frågor inom utsatt frist.
- 35 Rättegångsdeltagarna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 17 oktober 2017.

Rättslig bedömning

Upptagande till prövning

- 36 Den invändning om rättegångshinder som rådet framfört bygger dels på att sökandena saknar talerätt, dels på att sökandena saknar ett berättigat intresse av att få saken prövad.

Huruvida talerätt föreligger

– Parternas argument

- 37 Rådet har gjort gällande att den angripna förordningen endast rör en mindre ökning av antidumpningstullen på import av vinsyra som tillverkas av de båda kinesiska exporterande tillverkarna, och inte ändrar de andra konstaterandena i genomförandeförordning nr 349/2012, såsom den dumpning som genomförs av alla andra kinesiska exporterande tillverkare, den skada som

unionsindustrin lidit, orsakssambandet mellan dumpningen och skadan samt unionens intresse av att bibehålla åtgärderna. Rådet har tillagt att den angripna förordningen är en rättsakt av blandad typ. Rådet anser nämligen att rättsakten, trots att den innehåller individuella beslut för de båda kinesiska exporterande tillverkarna, utgör en åtgärd med allmän giltighet för sökandena. När det gäller upptagande till sakprövning är således situationen helt olika för de exporterande tillverkarna och unionstillverkarna, såsom sökandena.

- 38 Härvidlag anser rådet att den omständigheten att sökandena var ursprunget till den angripna förordningen, genom sin begäran om partiell interimsoversyn, inte är avgörande. Enligt rådet hade sökandena kunnat angripa detta beslut om deras begäran om översyn hade avslagits. Trots att förfarandet för partiell interimsoversyn inletts på begäran av sökandena är den angripna förordningen, som var resultatet av denna översyn, en rättsakt med allmän giltighet vad gäller sökandena, vilken de inte kan angripa av olika skäl.
- 39 Enligt rådet är för det första sökandena inte direkt berörda av den angripna förordningen, vilken är begränsad till att fastställa en reviderad antidumpningstull för de båda kinesiska exporterande tillverkarna. I detta avseende har rådet tillagt att ändringen av den antidumpningstullsats som ska tillämpas på import från de båda kinesiska exporterande tillverkarna inte kan ha rättsverknings för sökandena, eftersom de inte betalar antidumpningstull. Även om översynen av tullsatsen i fråga kunde ha en ekonomisk inverkan på unionstillverkarna, inbegripet sökandena, visar inte detta att det föreligger en sådan rättslig verkan som krävs.
- 40 Sökandena har inte någon subjektiv rätt som innebär att det ska införas antidumpningstullar på en viss nivå för sökandenas konkurrenter. Införandet av antidumpningstullarna förutsätter att det föreligger ett unionsintresse av att göra detta. Vidare har unionsindustrin ingen subjektiv rätt till att en viss exakt tullnivå fastställs, eftersom denna nivå är beroende av konfidentiella upplysningar från andra parter och är resultatet av en bedömning av komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer.
- 41 För det andra har rådet gjort gällande att sökandena inte berörs personligen av den angripna förordningen. Sökandenas situation, i egenskap av tillverkare av vinsyra, är jämförbar med situationen för alla företag som är verksamma på marknaden för vinsyra i unionen. Enligt rådet ska härvidlag en analogi göras med rättspraxis angående statligt stöd, vilket innebär att sökandena ska visa att deras ställning på marknaden påverkas väsentligt av den ändring i antidumpningstullarna som den angripna förordningen innebar. Enbart den omständigheten att en rättsakt kan ha en viss påverkan på de existerande konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden, och att sökandena befinner sig i ett konkurrensförhållande med mottagaren av rättsakten, är inte tillräckligt för att de ska anses vara personligen berörda.
- 42 Rådet anser att sökandena inte har styrkt sitt påstående att vinsyreindustrin i unionen lätt skulle kunna försvinna, med beaktande av vinstmarginalen för unionsindustrin under översynsperioden, och rådet tillbakavisar detta påstående.
- 43 Vidare har rådet anfört att den omständigheten att sökandena har deltagit aktivt i det administrativa förfarandet inte är tillräckligt för att de ska anses vara personligen berörda. Dessutom är antidumpningstullarnas nivå inte baserad på uppgifter som tillhandahållits av sökandena utan på uppgifter från de båda kinesiska exporterande tillverkarna och en tillverkare i det jämförbara landet som samarbetat, eller på offentligt tillgängliga uppgifter.
- 44 Rådet anser i detta sammanhang att det förhållandet att den angripna förordningen uttryckligen nämner sökandena saknar betydelse.

- 45 Vid förhandlingen angav kommissionen att den stödde rådets invändning att sökandena saknade talerätt. Som svar på frågor från tribunalen angav emellertid kommissionen att den omständigheten att sökandena inte betalar antidumpningstull är en av flera faktorer att beakta, men inte i sig avgörande för att fastställa huruvida sökandena är direkt berörda av den angripna förordningen.
- 46 Sökandena har bestritt rådets invändning angående deras talerätt och har hävdats att de är direkt och personligen berörda av den angripna förordningen.

– *Tribunalens bedömning*

- 47 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får alla fysiska eller juridiska personer på de villkor som anges i första och andra stycket väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 48 Eftersom den angripna förordningen inte riktar sig till sökandena, ska det först prövas huruvida de är direkt och personligen berörda av den.
- 49 Vad avser frågan huruvida sökandena är direkt berörda kräver detta villkor, enligt en formulering som ofta används i rättspraxis, att den angripna unionsrättsakten ska ha direkt inverkan på sökandens rättsliga ställning, och att den inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning till dem den riktar sig till och som är ansvariga för att genomföra den, vilket innebär att genomförandet måste vara av rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen utan att några mellanliggande regler tillämpas (beslut av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, T-18/10, EU:T:2011:419, punkt 71, och beslut av den 14 januari 2015, SolarWorld m.fl./kommissionen, T-507/13, EU:T:2015:23, punkt 40).
- 50 Eftersom medlemsstaterna, som ansvarar för genomförandet av den angripna förordningen, inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller tullsatsen för antidumpningstullen och införandet av denna tull på de produkter som avses (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2014, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 28 (ej publicerad)), är det andra kravet som nämns ovan i punkt 49 uppfyllt.
- 51 Vad gäller det första av dessa krav kan en restriktiv tolkning av kravet att sökandenas rättsliga ställning ska vara direkt berörd inte godtas – i motsats till vad rådet och kommissionen har gjort gällande.
- 52 I detta avseende är det värt att påminna om generaladvokaten Kokotts förslag till avgörande i målet Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:21, punkt 71), enligt vilket enskildas talan om ogiltighetsförklaring av en unionsakt som huvudsakligen har verkan på de aktuella klagandena i faktiskt och inte i rättsligt hänseende – exempelvis eftersom de som marknadsaktörer är direkt berörda i konkurrensen med andra marknadsaktörer – i rättspraxis då och då, och med rätta, tagits upp till sakprövning.
- 53 Om den standpunkt som rådet och kommissionen företräder i förevarande mål vad gäller begreppet direkt berörd vore korrekt, borde en talan som väckts av en tillverkare i unionen mot en förordning om införande av antidumpningstullar alltid avvisas, och detsamma skulle gälla en talan som väckts av en konkurrent till mottagaren av ett stöd som förklarats vara förenligt med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet avslutats och en talan som väckts av en konkurrent mot ett beslut att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden.
- 54 I rättspraxis har dock dessa typer av talan tagits upp till sakprövning vid många tillfällen.

- 55 Vad för det första gäller antidumpningsområdet, slog domstolen i det mål som gav upphov till domen av den 20 mars 1985, *Timex/rådet och kommissionen* (264/82, EU:C:1985:119, punkterna 12–16) – som avsåg en situation som är mycket lik den i förevarande mål – uttryckligen fast att den angripna förordningen direkt berörde sökanden, en konkurrerande europeisk tillverkare som ansåg att de antidumpningstullar som införts inte var tillräckligt höga. I de mål som gav upphov till domen av den 8 juli 1998, *CECOM/rådet* (T-232/95, EU:T:1998:158), och domen av den 28 oktober 1999, *EFMA/rådet* (T-210/95, EU:T:1999:273), där talan väckts av sammanslutningar av europeiska tillverkare mot förordningar om införande av antidumpningstullar som dessa tillverkare inte ansåg vara tillfredsställande togs frågan om avvisning av talan inte upp vare sig av svaranden eller ex officio.
- 56 I rättspraxis finns förvisso fall när talan har avvisats då ett antal unionstillverkare tillhörande en sammanslutning som ingett ett dumpningsklagomål har väckt talan mot kommissionens beslut att godta åtaganden från exporterande tillverkare inom ramen för ett antidumpningsförfarande. Avvisningen i dessa fall var dock en följd av att detta beslut inte ansågs ha direkt inverkan på sökandena, när dessa effekter eventuellt kunde följa av antidumpningsförordningen genom vilken åtagandena genomfördes (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 14 januari 2015, *SolarWorld m.fl./kommissionen*, T-507/13, EU:T:2015:23, punkterna 48, 52 och 58, fastställt genom domstolens beslut av den 10 mars 2016, *SolarWorld/kommissionen*, C-142/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:163, punkterna 24–28), vilket i hög grad skiljer sig från förevarande mål.
- 57 Vad för det andra gäller statligt stöd har unionsdomstolarna ofta funnit att konkurrenter till stödmottagarna var direkt berörda av kommissionens beslut att förklara det aktuella stödet förenligt med den inre marknaden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 januari 1986, *Cofaz m.fl./kommissionen*, 169/84, EU:C:1986:42, punkt 30, dom av den 27 april 1995, *ASPEC m.fl./kommissionen*, T-435/93, EU:T:1995:79, punkterna 60 och 61, och dom av den 22 oktober 1996, *Skibsværftsforeningen m.fl./kommissionen*, T-266/94, EU:T:1996:153, punkt 49). I detta sammanhang bör det förtydligas att situationen för en konkurrent till en stödmottagare och konkurrenter till de exporterande tillverkare vars produkter är föremål för antidumpningstullar, vilka påstås vara otillräckliga, är i stort sett jämförbara vad gäller bedömningen av villkoret direkt berörd i samband med prövningen av om talan kan tas upp till sakprövning.
- 58 För det tredje finns det många exempel i rättspraxis rörande fall där talan väckts av konkurrenter mot beslut om att förklara koncentrationer förenliga med den inre marknaden och villkoret direkt berörd har ansetts vara uppfyllt (dom av den 19 maj 1994, *Air France/kommissionen*, T-2/93, EU:T:1994:55, punkt 41, dom av den 3 april 2003, *BaByliss/kommissionen*, T-114/02, EU:T:2003:100, punkt 89, och dom av den 30 september 2003, *ARD/kommissionen*, T-158/00, EU:T:2003:246, punkt 60). Det framgår i synnerhet av dessa domar att sökandena har ansetts vara direkt berörda trots att de inte var parter i koncentrationerna. Eftersom de beslut som var aktuella i dessa mål tillät ett omedelbart genomförande av koncentrationen, var besluten av sådan art att de medförde en omedelbar förändring av situationen på de berörda marknaderna. Dessutom har tribunalen slagit fast att, i den mån det inte förelåg några tvivel om parternas vilja att genomföra koncentrationen, kunde de ekonomiska aktörerna på de berörda marknaderna vid tidpunkten för det ifrågasatta beslutet hålla det för säkert att situationen på marknaden omedelbart eller snabbt skulle förändras (dom av den 4 juli 2006, *easyJet/kommissionen*, T-177/04, EU:T:2006:187, punkterna 31 och 32).
- 59 Mot bakgrund av det ovanstående kan det konstateras att den angripna förordningen avslutade den partiella interimsoversynen, som inleddes på begäran av sökandena, genom att ändra den antidumpningstull som är tillämplig på import från de båda kinesiska exporterande tillverkarna. Genom sin begäran om en partiell interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen försökte sökandena förmå kommissionen och rådet att vidta lämpliga åtgärder för att motverka den dumpning som vållade dem skada. I den mån sökandena var ursprunget till den partiella interimsoversynen, och de bestämmelser som antagits vid slutförandet av detta förfarande var avsedda att motverka den dumpning som vållar sökandena skada i egenskap av konkurrerande tillverkare som är verksamma på samma marknad, är de direkt berörda av den angripna förordningen.

- 60 De argument som framförts av rådet och kommissionen kan inte vederlägga denna slutsats.
- 61 För det första kan tribunalen inte godta rådets argument att ändringen av antidumpningstullarna inte kan medföra några rättsverkningar för sökandena, eftersom de inte betalade någon antidumpningstull. Denna omständighet är nämligen inte i sig avgörande (se, för ett liknande resonemang, den rättspraxis som det hänvisats till i punkt 55 ovan), vilket kommissionen dessutom medgav vid förhandlingen.
- 62 Vidare erinrar tribunalen om att, såsom sökandena med rätta har påpekat, inte heller de båda kinesiska exporterande tillverkarna behöver betala sådana tullar. Dessa tullar betalades nämligen av importörerna i unionen. Dessutom utgör artikel 12 i grundförordningen (nu artikel 12 i förordning 2016/1036), jämförd med skälen 16 och 18 (nu skälen 17 och 19 i förordning nr 2016/1036), hinder för att de exporterande tillverkarna står för, eller ”absorberar”, antidumpningstullarna.
- 63 För det andra kan tribunalen inte godta rådets argument, vilket kommissionen anslöt sig till vid förhandlingen, att sökandena inte har någon subjektiv rätt till införandet av antidumpningstullar på en viss nivå i förhållande till deras konkurrenter. Vid bedömningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning är det tillräckligt att pröva huruvida den angripna förordningen direkt berör sökandena, vilket här är fallet, av de skäl som anges ovan. Dessutom erinrar tribunalen om att, som framgår av ansökan, sökandena inte har påstått att de har en subjektiv rätt till införandet av antidumpningstullar på en viss nivå, utan endast har kritiserat rådet och kommissionen för överträdelse av bestämmelserna i grundförordningen vid beräkningen av normalvärdet.
- 64 För det tredje kan tribunalen inte godta rådets argument, vilket kommissionen anslutit sig till vid förhandlingen, enligt vilket, när väl rådet och kommissionen är eniga om att inleda den partiella interimsoversynen, sökandena inte kan ifrågasätta utgången av detta förfarande. Det framgår särskilt av punkt 16 i invändningen om rättegångshinder och punkt 23 i dupliken att detta argument tycks grunda sig på två överväganden, nämligen dels att resultatet av ett sådant förfarande inte kan ge ett mindre fördelaktigt resultat för unionsindustrin eftersom antidumpningstullen antingen kommer att ökas eller bibehållas på sin aktuella nivå, dels att den rättsakt som antas efter detta förfarande har allmän giltighet för sökandena.
- 65 Den andra aspekten av detta argument kommer att undersökas i samband med bedömningen av rekvisitet personligen berörd i punkterna 74–91 nedan. Vad beträffar den första aspekten av detta argument kan den inte godtas av två skäl. Rådet har inte hänvisat till någon bestämmelse som skulle förhindra rådet och kommissionen att besluta att införa lägre antidumpningstullar vid slutförandet av förfarandet för interimsoversyn, som dessutom är öppet för de berörda exporterande tillverkarna. Dessa institutioner kan nämligen inte föregripa resultaten av oversynen, som kan leda till att användningen av en annan metod om det hade skett en förändring av omständigheterna i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen (nu artikel 11.9 i förordning nr 2016/1036) eller om den metod som ursprungligen använts skulle visa sig strida mot artikel 2 i grundförordningen (nu artikel 2 i förordning 2016/1036) (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2008, Huvis/rådet, T-221/05, ej publicerad, EU:T:2008:258, punkterna 41 och 42). Om rådets och kommissionens ståndpunkt skulle godtas, skulle de dessutom ha möjlighet att de facto undkomma domstolsprövning genom att endast göra en marginell höjning av antidumpningstullarna till följd av en begäran om interimsoversyn från unionsindustrin, även om en korrekt tillämpning av bestämmelserna i grundförordningen borde ha lett till en betydligt större höjning. En sådan möjlighet kan inte godtas.
- 66 För det fjärde kan tribunalen inte godta de argument som framförts av rådet med hänvisning till rättspraxis för att ifrågasätta huruvida sökandena är direkt berörda.
- 67 Rådet har hänvisat till punkt 75 i beslutet av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (T-18/10, EU:T:2011:419). I denna punkt angavs att även om det inte kan uteslutas att det allmänna förbudet mot saluföring som föreskrivs i den aktuella förordningen kan påverka personer som bedriver verksamhet i tidigare eller senare led, jämfört med saluföringen, kan

denna påverkan ändå inte anses utgöra en direkt följd av förordningen. I nämnda punkt angavs även att "[v]ad beträffar de eventuella ekonomiska följderna av detta förbud ska det erinras om att enligt praxis påverkar dessa följder inte sökandenas rättsliga ställning utan enbart deras faktiska situation".

- 68 Härvidlag framgår det av en läsning av punkt 75 i beslutet av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (T-18/10, EU:T:2011:419), att denna punkt rörde frågan huruvida en förordning om saluföring av sälprodukter endast hade direkt verkan på den rättsliga ställningen för personer som var verksamma på den marknaden eller om den även hade direkt verkan på den rättsliga ställningen för personer som är verksamma i tidigare led, såsom jägare, vilket tribunalen fann inte vara fallet eftersom den ansåg att alla eventuella effekter skulle vara indirekta. Denna tolkning stöds även av punkterna 73–75 i generaladvokaten Kokotts förslag till avgörande i målet Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Rådet kan följaktligen inte till stöd för sitt argument med framgång åberopa beslutet av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (T-18/10, EU:T:2011:419), vilket gällde en situation och problematik som skiljer sig väsentligt från förevarande fall.
- 69 Rådet har även hänvisat till punkt 40 i beslutet av den 7 juli 2014, Group'Hygiène/kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), angående en talan om ogiltigförklaring av ett direktiv. Det framgår av punkterna 36–40 i det beslutet att det är de nationella bestämmelserna varigenom direktivet införlivats, och inte direktivet i sig, som kan få rättsverkningar för den sökandes ställning. I detta sammanhang fann tribunalen att sökanden inte kunde stödja sig på de påstådda ekonomiska konsekvenserna av direktivet i syfte att styrka att den var direkt berörd.
- 70 Tribunalen konstaterar att omständigheterna och problematiken i beslutet av den 7 juli 2014, Group'Hygiène/kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), inte är jämförbara med dem i förevarande mål. I förevarande fall har sökandena inte ifrågasatt ett direktiv och det finns inte någon nationell införlivandeåtgärd som kan komma att påverka dem direkt. Såsom rådet har medgett i sitt svar på tribunalens skriftliga frågor och vid förhandlingen innehåller den angripna förordningen i själva verket inte någon genomförandeåtgärd på nationell nivå i förhållande till sökandena. I den mån rådet har åberopat de överväganden som angetts för fullständighetens skull, i punkt 40 i beslutet av den 7 juli 2014, Group'Hygiène/kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), avseende att sökandens rättsliga ställning inte direkt berördes, kvarstår likväl det faktum att den specifika situationen för sökanden i det fallet inte kan överföras på förevarande fall, samtidigt som, såsom det erinras om i punkt 52 ovan, rättspraxis tillåter upptagande till prövning av en talan mot unionens rättsakter vilka huvudsakligen har verkningar för sökandena i faktiskt avseende.
- 71 Slutligen har rådet hänvisat till punkterna 78, 79 och 87 i domen av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet (T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340), till stöd för sitt argument att kriteriet personligen berörd inte är uppfyllt.
- 72 Det bör påpekas att punkterna 75–87 i domen av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340, rörde en annan fråga än den som är aktuell i förevarande fall. I synnerhet avsåg dessa punkter rätten att väcka individuell talan, och därmed oberoende av talerätten, såsom företrädare för sina medlemmar, för två sammanslutningar av amerikanska tillverkare vars produkter var föremål för en antidumpningstull. I detta sammanhang fann tribunalen att sammanslutningarna inte var personligen berörda av den antidumpningsförordning som avsåg deras medlemmars produkter, utom vad gällde en grund som avsåg skyddet för deras processuella rättigheter på grund av deras eget deltagande i antidumpningsförfarandet. Av detta följer att punkterna 78, 79 och 87 i domen av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet (T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340) inte utgör stöd för rådets uppfattning.
- 73 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökandena är direkt berörda av den angripna förordningen.

- 74 Vad avser frågan huruvida sökandena är personligen berörda, framgår det av rättspraxis att andra rättssubjekt än dem som ett beslut är riktat till endast kan göra gällande att de är personligen berörda i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF om rättsakten påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och rättsakten därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som rättsakten är riktad till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).
- 75 Vad mer specifikt angår antidumpningsområdet gäller att även om det med avseende på kriterierna i artikel 263 fjärde stycket FEUF är riktigt att förordningar om införande av antidumpningstullar till sin art och räckvidd är av normativ karaktär, genom att de är tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer, är det likväl inte uteslutet att bestämmelserna i dessa förordningar kan beröra vissa ekonomiska aktörer personligen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 april 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19).
- 76 Härav följer att rättsakter genom vilka det införs antidumpningstullar, utan att de förlorar sin regleringskaraktär, under vissa omständigheter kan beröra vissa ekonomiska aktörer personligen, vilka därmed har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av dessa rättsakter (domstolens dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie/rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 14).
- 77 Att vissa kategorier av ekonomiska aktörer getts rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av en antidumpningsförordning ska emellertid inte utgöra hinder för att andra aktörer också kan vara personligen berörda av en sådan förordning (dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie/rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16, och dom av den 16 april 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 22). Det ska härvidlag understrykas att det inte finns någon uttömmande förteckning över kriterier som sökandenas situation ska uppfylla, varför sökandena kan hänvisa till förekomsten av ett antal omständigheter som utgör en sådan särskild situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie/rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 17).
- 78 Vid denna analys är det lämpligt att undersöka dels sökandenas roll i antidumpningsförfarandet, dels deras ställning på den marknad som den angripna förordningen avser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkterna 12–15, dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340, punkt 122, och dom av den 9 juni 2016, Marquis Energy/rådet, T-277/13, ej publicerad, överklagad, EU:T:2016:343, punkt 84).
- 79 För det första framgår det av rättspraxis att sökandens aktiva deltagande i det administrativa förfarandet, till exempel genom att inge ett klagomål, att lämna uppgifter, att inkomma med skriftliga yttranden eller att delta i en utfrågning, utgör en relevant faktor när det gäller att fastställa att sökanden är personligen berörd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 april 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punkterna 24–26, och dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340, punkterna 123–127).
- 80 För det andra grundar sig unionsdomstolen på flera faktorer för att fastställa påverkan på sökandens ställning på den berörda marknaden, såsom en koncentrerad eller fragmenterad marknadsstruktur, sökandens och den aktuella konkurrentens positioner på marknaden i absoluta och relativa termer eller omfattningen av effekterna av den omtvistade rättsakten på sökandens verksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 15, dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie/rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 17, dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340, punkt 128, och dom av den 9 juni 2016, Marquis Energy/rådet, T-277/13, ej publicerad, överklagad, EU:T:2016:343, punkt 90).

- 81 Av den bedömning som unionsdomstolen gjort av dessa faktorer framgår att ju mer direkt konkurrensförhållandet är mellan sökanden och konkurrenten i fråga – antingen på grund av att antalet aktörer på marknaden är begränsat, eller på grund av att företaget i fråga är den största konkurrenten till sökanden – och ju mer betydande de negativa konsekvenserna för sökanden är, desto större anledning finns det att slå fast att sökanden är personligen berörd av den omtvistade rättsakten.
- 82 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen ska pröva sökandenas situation för att avgöra om de är personligen berörda av den angripna förordningen.
- 83 Vad för det första gäller sökandenas deltagande i det administrativa förfarandet, ett kriterium som varken är nödvändigt eller tillräckligt i sig, men ändå relevant, framgår det av skäl 2 i den angripna förordningen att sökandena var ursprunget till den partiella interimsoversynen på grund av den ansökan i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen som ingavs den 9 juni 2011. Det framgår dessutom av skäl 2 i den angripna förordningen att sökandena identifieras med namn, vilket är en relevant faktor, tillsammans med andra faktorer vid bedömningen av huruvida sökandena berörs personligen, i motsats till vad rådet har gjort gällande. Sökandena har även ingett skriftliga yttranden minst fem gånger under förfarandet för interimsoversyn, angående avslag på de båda kinesiska exporterande tillverkarnas ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status, och metoden för beräkning av normalvärdet som kommissionen tillämpade. De deltog också i ett möte den 10 maj 2012 med företrädare för kommissionen. Dessutom framgår det bland annat av skälen 39 och 41 i den angripna förordningen att vissa argument som framförts av sökandena under granskningsförfarandet uttryckligen underkänns.
- 84 Av detta följer att sökandena har deltagit aktivt i det administrativa förfarandet och i hög grad har bidragit till dess genomförande och resultat.
- 85 Vad för det andra beträffar det kriterium som handlar om inverkan på sökandenas ställning på marknaden, konstaterar tribunalen att även om traditionell rättspraxis i fråga om antidumpning i allmänhet inte innehåller något krav på att inverkan på sökandens ställning på den berörda marknaden är väsentlig, såsom på området för statligt stöd, är det resonemang som tillämpas i saktensamma. Sökandena har för övrigt inte anfört någon omständighet som skulle kunna motivera att mindre stränga kriterier om upptagande till sakprövning ska tillämpas på antidumpningsområdet, såsom sökandena har gjort gällande. Dessutom hänvisas i tribunalens senare rättspraxis till kravet att påverkan på ställningen på marknaden ska vara väsentlig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, *Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet*, T-276/13, överklagad, EU:T:2016:340, punkterna 122 och 128, och dom av den 9 juni 2016, *Marquis Energy/rådet*, T-277/13, ej publicerad, överklagad, EU:T:2016:343, punkterna 84 och 90). Rådets argument att det ankommer på sökandena att visa att deras ställning på marknaden har påverkats väsentligt ska således godtas.
- 86 Vad gäller kravet på väsentlig inverkan på sökandenas ställning på marknaden mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, ska det för det första erinras om att rådet självt har medgett att den angripna förordningen inte innebär ett ifrågasättande av de slutsatser som dras i genomförandeförordning nr 349/2012 om förekomsten av väsentlig skada som unionsindustrin lidit och att det finns ett orsakssamband mellan importen från Kina, inbegripet från de båda kinesiska exporterande tillverkarna, och denna skada. Dessa slutsatser, vilka inte har bestritts av parterna, är viktiga för att fastställa huruvida sökandena är personligen berörda av den angripna förordningen, vilken syftade till att införa lämpliga antidumpningsåtgärder.
- 87 I synnerhet har sökandena gjort gällande att deras produktion utgör 73 procent av den vinsyra som tillverkas av unionsindustrin, utan att detta har bestritts av rådet och kommissionen. Vid förhandlingen uppgav kommissionen att unionsindustrin år 2012 hade en marknadsandel på 44 procent. Sökandena hävdade dessutom vid förhandlingen, utan att detta bestritts av rådet och kommissionen, att de inbegrep de största tillverkarna i EU, inklusive den största tillverkaren, det vill

säga Distillerie Mazzari. Vidare framgår det av sökandenas skrivelser och skäl 58 i genomförandeförordning nr 349/2012 att den relevanta marknaden utmärks av att tillverkarna i unionen är få till antalet, och därför är marknaden relativt koncentrerad.

- 88 Sökandena har vidare hävdad att de, i egenskap av konkurrenter till de båda kinesiska exporterande tillverkarna, har lidit allvarliga negativa verkningar av dumpningen, i synnerhet förlust av marknadsandelar och att sysselsättningen minskat med 28 procent, och att sådan dumpning kan medföra att sökandena går under. Även om rådet har bestritt den påstådda risken för att sökandena ska gå under konstaterar tribunalen att skälen 75 och 77 i genomförandeförordning nr 349/2012, som antogs först två månader före den angripna förordningen, hänvisar till en minskning i unionstillverkarnas marknadsandel med mer än 7 procentenheter mellan 2007 och 2010 och en minskning av sysselsättningen med 28 procent under samma period. Vidare anges i skäl 80 i förordning nr 349/2012 att unionsindustrin fortfarande är sårbar för de skadliga effekterna av dumpning. Det kan således inte bestridas att sökandena drabbats av de stora negativa följderna av dumpningen som den angripna förordningen syftade till att undanröja. Vidare anges i skäl 62 i genomförandeförordning nr 349/2012 att importvolymen till unionen av den berörda produkten från kinesiska exporterande tillverkare som omfattas av antidumpningsåtgärder uppnått en marknadsandel på mer än 12 procent under år 2010, vilket är betydande.
- 89 Vid förhandlingen gjorde kommissionen gällande att dessa överväganden rörande Changmao Biochemical Engineering, som lades fram vid förhandlingen, inte kan beaktas för att bedöma huruvida inverkan på sökandens ställning på marknaden varit väsentlig. Detta argument kan inte godtas av flera skäl. Det ska för det första erinras om att den angripna förordningen hade som mål att anta lämpliga antidumpningstullar för att motverka dumpning på grund av import av produkter från Changmao Biochemical Engineering och Ninghai Organic Chemical Factory. Dessutom har import av produkter från Changmao Biochemical Engineering faktiskt ägt rum. Vid den tidpunkt då talan väcktes fanns det inte något skäl som utgjorde hinder för att beakta överväganden avseende Changmao Biochemical Engineering i syfte att fastställa huruvida sökandena var personligen berörda. Dessutom bör det påpekas att domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), ogiltigförklarade den angripna förordningen enbart på grund av ett åsidosättande av Changmao Biochemical Engineerings rätt till försvar. Slutligen har sökandena, såsom angetts ovan i punkterna 105–113, fortfarande ett berättigat intresse av att få saken prövad i syfte att förhindra att de påstådda rättsstridiga handlingarna upprepas i framtiden, särskilt med tanke på det planerade bibehållandet av antidumpningstullarna.
- 90 Det bör härvidlag noteras att kommissionen den 19 april 2017 publicerade, i *Europeiska unionens officiella tidning*, ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 122, 2017, s. 8), enligt artikel 11.2 i grundförordningen. Härav följer att rådet och kommissionen överväger att bibehålla antidumpningstullar på produkter från alla de exporterande tillverkare som avsågs, inbegripet Changmao Biochemical Engineering.
- 91 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökandena har särskilda egenskaper i egenskap av konkurrenter till de båda kinesiska exporterande tillverkarna och befinner sig i en faktisk situation som särskiljer dem personligen på motsvarande sätt som de som den angripna förordningen riktar sig till.
- 92 Eftersom den angripna förordningen inte inför antidumpningstullar på sökandenas produkter, kan förordningen i princip inte medföra genomförandeåtgärder på nationell nivå i förhållande till sökandena, i motsats till situationen för exporterande tillverkare eller importörer av varor som omfattas av antidumpningstullarna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 21 januari 2014, Bricmate/rådet, T-596/11, ej publicerat, EU:T:2014:53, punkterna 71–73). Av detta följer att sökandena i princip inte har tillgång till rättsmedel på nationell nivå för att angripa den angripna förordningens påstådda rättsstridighet.

- 93 Även om en sådan omständighet inte kan få till följd att rekvisitet personligen berörd, vilket uttryckligen föreskrivs i EUF-fördraget, bortfaller, bör det erinras om att kravet att en person endast kan väcka talan mot en förordning om denne berörs direkt och personligen ska tolkas mot bakgrund av rätten till ett effektivt domstolsskydd, med beaktande av de olika omständigheter som kan särskilja en sökande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juli 2002, Unión de Pequeños Agricultores/rådet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, punkt 44), dom av den 1 april 2004, kommissionen/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, punkt 36, och dom av den 28 april 2015, T & L Sugars och Sidul Açúcares/kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 44).
- 94 Mot bakgrund av samtliga dessa omständigheter finner tribunalen att sökandena är direkt och personligen berörda av den angripna förordningen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket andra ledet FEUF.
- 95 Mot bakgrund av denna slutsats är det inte nödvändigt för tribunalen att pröva huruvida sökandena har talerätt enligt artikel 263 fjärde stycket tredje ledet FEUF, avseende förutsättningarna för upptagande till sakprövning av en talan mot en regleringsakt som direkt berör sökanden och som inte medför genomförandeåtgärder, vilket är frågor som parterna har uttalat sig om som svar på tribunalens skriftliga frågor och vid förhandlingen.

Huruvida det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad

– Parternas argument

- 96 Rådet har hävdatt att sökandena inte har något intresse av att få den angripna förordningen ogiltigförklarad, eftersom denna ogiltigförklaring skulle medföra att de antidumpningstullar som fastställs genom genomförandeförordning nr 349/2012, vilka är lägre, blir retroaktivt tillämpliga från och med dagen för den angripna förordningens ikraftträdande.
- 97 Rådet har tillagt att villkoren för att verkningarna av den angripna förordningen ska bestå i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF inte är uppfyllda. I synnerhet går det inte att bortse från importörernas intressen, eftersom de måste betala olagliga antidumpningstullar i avvaktan på antagandet av en ny förordning.
- 98 Som svar på tribunalens skriftliga frågor angående följderna av domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), har rådet gjort gällande att förevarande talan har mist sitt föremål med avseende på de antidumpningstullar som införts på produkterna från Changmao Biochemical Engineering. Följaktligen inskränker sig saken i förevarande mål till de antidumpningstullar som införts på produkter från Ninghai Organic Chemical Factory.
- 99 När det gäller frågan om berättigat intresse av att få saken prövad har kommissionen vid förhandlingen gjort gällande att det påstådda rättsstridiga handlandet inte var sådant att det riskerar att upprepas i framtiden oberoende av de faktiska omständigheterna i förevarande fall, i den mening som avses i domen av den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV, ej publicerad, överklagad, EU:T:2016:740). Det påstådda rättsstridiga handlandet är i själva verket nära kopplat till omständigheterna i målet.
- 100 Sökandena har bestritt invändningarna avseende deras berättigade intresse av att få saken prövad.

– *Tribunalens bedömning*

- 101 En talan om ogiltigförklaring som har väckts av en enskild kan enligt fast rättspraxis endast upptas till prövning om sökanden har ett intresse av att få rättsakten i fråga ogiltigförklarad (se dom av den 20 juni 2001, Euroalliances/kommissionen, T-188/99, EU:T:2001:166, punkt 26 och där angiven rättspraxis). Detta förutsätter att talan kan få rättsliga följder som kan medföra en fördel för sökanden (se dom av den 17 april 2008, Flaherty m.fl./kommissionen (C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P, EU:C:2008:230, punkt 25 och där angiven rättspraxis).
- 102 I förevarande fall har sökandena inte yrkat att de högre antidumpningstullarna ska tillämpas retroaktivt. Istället har de yrkat att de tullar som följer av den angripna förordningen ska ersättas från och med dagen för rådets eventuella antagande av en ny förordning. Följaktligen kan det, i motsats till vad rådet har gjort gällande, inte härav dras slutsatsen att sökandenas yrkande strider mot tvingande rättssäkerhetshänsyn som rör samtliga offentliga och privata intressen som står på spel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 66).
- 103 Tribunalen erinrar härvidlag om att när en talan inte avser att undanröja verkningarna av den omtvistade rättsakten utan att de ska ersättas med en strängare åtgärd inbegripande fastställelse av en högre antidumpningstull, kan unionsdomstolarna använda sig av möjligheten enligt artikel 264 andra stycket FEUF för att besluta att den antidumpningstull som införts genom den angripna förordningen ska bestå till dess att behöriga institutioner har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen (dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 32, se även, analogt, dom av den 29 juni 2000 i det ovannämnda målet Medici Grimm/rådet, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 55).
- 104 Under dessa omständigheter har sökandena ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av den angripna förordningen, vilken talan kan medföra en fördel för sökandena. Rådets argument kan således inte godtas.
- 105 När det gäller frågan om följderna av domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), framgår det av svaren på tribunalens skriftliga frågor att parterna är överens om att denna talan inte helt har förlorat sitt föremål till följd av nämnda dom, i den mån rådet inte har bestritt att föremålet för talan kvarstår åtminstone vad gäller tillämpningen av den angripna förordningen på produkter från Ninghai Organic Chemical Factory.
- 106 Den angripna förordningen har nämligen upphävts endast vad gäller Changmao Biochemical Engineering och den är således fortfarande fullt ut gällande vad beträffar produkter från den andra exporterande tillverkaren, det vill säga Ninghai Organic Chemical Factory. Vidare ogiltigförklarades förordningen på grund av ett åsidosättande av rätten till försvar.
- 107 Enligt rättspraxis ska, vid en ogiltigförklaring av en rättsakt på grund av åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, förfarandet i syfte att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten i princip återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten började (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 oktober 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl./kommissionen, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P och C-254/99 P, EU:C:2002:582, punkterna 45 och 73).
- 108 Det följer även av domstolens rättspraxis att en sökande kan ha ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av en rättsakt som har antagits av en unionsinstitution i syfte att förhindra att de påstådda rättsstridiga handlingarna upprepas i framtiden (dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 50, och dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 48).

- 109 I detta avseende noterar tribunalen att sökandena, inom ramen för förevarande talan, vid flera tillfällen har bestritt den metod som valts av rådet och kommissionen, i den angripna förordningen, vid beräkningen av normalvärdet och dumpningsmarginalen, en metod som sannolikt kommer att användas igen i framtiden, bland annat när det gäller import av vinsyra med ursprung i Kina.
- 110 Vidare underkänner tribunalen kommissionens argument som grundar sig på domen av den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV, ej publicerad, EU:T:2016:740), enligt vilken de oegentligheter som var aktuella i det målet är nära kopplade till omständigheterna i det enskilda fallet och inte kan upprepas oberoende av det. För det första kan användningen av en felaktig metod för att beräkna normalvärdet riskera att upprepas i framtiden oberoende av omständigheterna i det enskilda fallet. För det andra är den avgörande faktor som nämns i domen av den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV, ej publicerad, överklagad, EU:T:2016:740) det faktum att oegentligheter kan komma att upprepas i framtiden, även om den angripna rättsakten har upphört att ha rättsverkningar, och inte att denna möjlighet existerar oberoende av omständigheterna i det enskilda fallet.
- 111 Såsom angetts i punkt 90 ovan offentliggjorde dessutom kommissionen den 19 april 2017 ett tillkännagivande om inledande av en översyn med anledning av utgången av giltighetstiden för de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Kina.
- 112 Härav följer att kommissionen för närvarande överväger att bibehålla de åtgärder som följer av den angripna förordningen vilka fortfarande är gällande vad avser produkter från Ninghai Organic Chemical Factory, utan att det påverkar möjligheten att vidta lämpliga åtgärder för att komma till rätta med det åsidosättande av väsentliga formföreskrifter som vad gäller Changmao Biochemical Engineering, konstaterades i domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372).
- 113 Mot bakgrund av det ovan anförda har sökandena fortfarande ett berättigat intresse av att få saken prövad. Talan ska följaktligen upptas till sakprövning.

Prövning i sak

- 114 Sökandena har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. Som första grund har sökandena gjort gällande att artikel 11.9 i grundförordningen har åsidosatts på grund av ändringen i den metod som används för beräkningen av normalvärdet. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 2.7 a i grundförordningen (nu artikel 2.7 a i förordning nr 2016/1036), jämförd med artikel 2.1–2.3 i grundförordningen (nu artikel 2.1–2.3 i förordning nr 2016/1036), på grund av användningen av ett konstruerat normalvärde snarare än faktiska inhemska försäljningspriser i det jämförbara landet. Såvitt avser den tredje grunden har sökandena gjort gällande att artikel 2.3 i grundförordningen har åsidosatts vid fastställandet av normalvärdet på grundval av kostnaderna i ett annat land än det jämförbara landet. Sökandena har som fjärde grund gjort gällande att artikel 2.3 i grundförordningen åsidosatts vid konstruktionen av normalvärdet med hjälp av en råvara som inte var likvärdig. Den femte grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och av motiveringsskyldigheten.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen

– Parternas argument

- 115 Genom den första grunden har sökandena gjort gällande att den angripna förordningen åsidosätter artikel 11.9 i grundförordningen, i den mån rådet har ändrat den metod som använts för att beräkna normalvärdet, utan att detta motiveras av ändrade omständigheter. I synnerhet har sökandena kritiserat den angripna förordningen för att ha konstruerat normalvärdet snarare än att använda de faktiska försäljningspriserna på hemmamarknaden.
- 116 Sökandena har förvisso medgett att det var oundvikligt att ändra metoderna för de båda kinesiska exporterande tillverkarna, vilka inte längre uppfyllde kriterierna för marknadsekonomisk status, genom att använda ett jämförbart land. Emellertid anser sökandena att rådet borde ha utgått från de faktiska försäljningspriserna på hemmamarknaden i det jämförbara landet, såsom den gjorde i den ursprungliga undersökningen för de exporterande tillverkare som inte ansökt om marknadsekonomisk status.
- 117 Rådet har, med stöd av kommissionen, vad gäller denna grund bestritt de argument som framförts av sökandena.
- 118 Närmare bestämt har rådet anført att i den ursprungliga undersökningen hade de båda kinesiska exporterande tillverkarna beviljats marknadsekonomisk status och därför beräknades normalvärdet utifrån det faktiska försäljningspriset på hemmamarknaden i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen (nu artikel 2.7 b i förordning nr 2016/1036). Rådet anser att eftersom man i den angripna förordningen dragit slutsatsen att villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status inte längre var uppfyllda för de båda kinesiska exporterande tillverkarna kunde den metod som användes i den ursprungliga undersökningen för dessa tillverkare inte längre användas och normalvärdet måste konstrueras i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen. Därför är artikel 11.9 i grundförordningen inte tillämplig i det aktuella fallet.
- 119 Rådet anser att sökandena i själva verket har gjort gällande att den angripna förordningen vad gäller de båda kinesiska exporterande tillverkarna borde ha tillämpat samma metod som den som användes i den ursprungliga undersökningen beträffande övriga icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Enligt rådet kan detta argument inte godtas, eftersom artikel 11.9 i grundförordningen avser tillämpningen av samma metod på samma ekonomiska enhet under den ursprungliga undersökningen och översynsundersökningen. Rådet bestrider därför argumentet att en enda undersökning ska genomföras för all export av den berörda produkten från Kina. Faktum är att många metoder tillämpas samtidigt i en utredning med hänsyn till den specifika situationen för varje exporterande tillverkare, beroende på om tillverkaren ingick i urvalet eller ej, och om tillverkaren samarbetar eller inte.
- 120 Enligt rådet skulle vidare den av sökandena förespråkade tolkningen medföra att det inte gjordes någon åtskillnad mellan samarbetsvilliga exporterande tillverkare och icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare, vilket strider mot principen om icke-diskriminering.
- 121 Rådet har dessutom påpekat att i den ursprungliga undersökningen beräknades dumpningsmarginalerna för de båda kinesiska exporterande tillverkarna på grundval av uppgifter om den syntetiska produktionsmetoden. Sökandenas tolkning skulle leda till att beräkningen av normalvärdet för första gången byggde på uppgifter om den naturliga produktionsmetoden, medan exportpriset fortfarande skulle beräknas på grundval av uppgifter om den syntetiska produktionsmetoden, vilket skulle snedvrída jämförelsen.

122 Slutligen har rådet hänvisat till skyldigheten att göra en rättvis jämförelse enligt artikel 11.9 jämförd med artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen (nu artikel 2.10 och 2.11 i förordning 2016/1036). Rådet medger visserligen att artikel 2.10 i grundförordningen rör jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset, men anser att denna bestämmelse även innebär att rådet måste säkerställa att beräkningen av normalvärdet sker på ett sådant sätt att den påföljande jämförelsen är rättvis. Med hänsyn till skillnaderna i produktionsmetoder i Argentina och Kina skulle det i förevarande fall ha varit oskäligt att utgå från den argentinska tillverkarens faktiska försäljningspriser.

– *Tribunalens bedömning*

123 Sökandena har med den första grunden i huvudsak kritiserat rådet för att ha konstruerat normalvärdet som använts för att beräkna dumpningsmarginalen för de båda kinesiska exporterande tillverkarna, i stället för att använda de faktiska inhemska försäljningspriserna i det jämförbara landet, såsom rådet gjort för tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status i den ursprungliga undersökningen. Enligt sökandena strider ett sådant förfarande mot artikel 11.9 i grundförordningen.

124 Tribunalen erinrar härvidlag om att reglerna för beräkning av normalvärdet anges i punkterna artikel 2.1–2.7 i grundförordningen (nu artikel 2.1–2.7 i förordning 2016/1036). För import från ett land utan marknadsekonomi som är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) den dag då undersökningen inleds, ska normalvärdet fastställas i enlighet med den metod som anges i artikel 2.7 a i grundförordningen. Enligt den metoden ska normalvärdet fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi, det vill säga det jämförbara landet.

125 Genom undantag enligt artikel 2.7 b i grundförordningen, ska vad gäller import från länder utan marknadsekonomi normalvärdet fastställas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i förordningen om det kan visas att det råder marknadsekonomiska förhållanden för tillverkaren eller tillverkarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet, T-35/01, EU:T:2004:317, punkt 50, och dom av den 26 september 2012, LIS/kommissionen, T-269/10, ej publicerad, EU:T:2012:474, punkt 39). Tribunalen erinrar om att artikel 2.1–2.6 i grundförordningen innehåller bestämmelserna för fastställande av normalvärdet för import från länder med marknadsekonomi.

126 Dessutom föreskrivs i artikel 11.9 i grundförordningen att kommissionen vid varje undersökning avseende översyn ska, med beaktande av artikel 2 i grundförordningen, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

127 Det framgår av artikel 11.9 i grundförordningen att institutionerna vid en översyn i princip är skyldiga att tillämpa samma metod – även för jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet – som den metod som tillämpades vid den ursprungliga undersökningen som ledde till införandet av tullen i fråga. I samma bestämmelse föreskrivs ett undantag som möjliggör för institutionerna att tillämpa en annan metod än den som tillämpades vid den ursprungliga undersökningen, för det fall omständigheterna har ändrats. Det följer av samma bestämmelse att den metod som tillämpas ska vara förenlig med artikel 2 i grundförordningen (dom av den 8 juli 2008, Huvis/rådet, T-221/05, ej publicerad, EU:T:2008:258, punkterna 41 och 42).

128 Det är mot bakgrund av dessa principer som förevarande mål ska prövas.

129 Det framgår av skälen 18–28 i förordningen om preliminär tull och skäl 13 i förordningen om slutgiltig tull att vad gällde de båda kinesiska exporterande tillverkarna, som hade visat att det rådde marknadsekonomiska förhållanden för dem och som därför hade beviljats marknadsekonomisk status, konstruerade kommissionen i den ursprungliga undersökningen normalvärdet i enlighet med de regler

som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen, i synnerhet på grundval av det faktiska inhemska försäljningspriset för varje exporterande tillverkare. För de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status i den ursprungliga undersökningen, framgår det av skälen 29–34 i förordningen om preliminär tull och skäl 13 i förordningen om slutgiltig tull att normalvärdet fastställdes på grundval av uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet, i synnerhet de priser som betalas på den inhemska marknaden i Argentina, i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.7 a i grundförordningen.

- 130 Enligt skälen 15–21 i den angripna förordningen förvägrades de båda kinesiska exporterande tillverkarna marknadsekonomisk status vid översynen. Därför kunde normalvärdet inte fastställas på grundval av faktiska försäljningspriser på hemmamarknaden för var och en av de båda kinesiska exporterande tillverkarna, i enlighet med de regler som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen. Såsom sökandena har medgett utgör detta inte i sig en ändring av metoden som strider mot artikel 11.9 i grundförordningen.
- 131 Det framgår dock av skälen 27–29 i den angripna förordningen att för de båda kinesiska exporterande tillverkarna konstruerades normalvärdet under översynen i huvudsak på grundval av tillverkningskostnaden i Argentina, och inte genom användning av försäljningspriser på hemmamarknaden i det landet.
- 132 I motsats till vad rådet har gjort gällande utgör detta en ändring av metoden i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen. Enligt denna bestämmelse ska vid varje undersökning avseende översyn som utförs kommissionen tillämpa ”samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga”. I förevarande fall fastställdes i den ursprungliga undersökningen normalvärdet för de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status på grundval av inhemska försäljningspriser i Argentina, medan det i undersökningen avseende översyn, för de båda kinesiska exporterande tillverkare som inte hade beviljats marknadsekonomisk status, i huvudsak konstruerades på grundval av tillverkningskostnaderna i Argentina. Det ska härvidlag understrykas att lydelsen i artikel 11.9 i grundförordningen hänvisar till tillämpning av samma metod i den ursprungliga undersökningen och undersökningen avseende översyn. I motsats till vad rådet har gjort gällande kräver denna bestämmelse således inte endast att samma metod används för samma ekonomiska enhet.
- 133 Det står klart att olika metoder kan användas för att beräkna normalvärdet för exporterande tillverkare som, på grund av att de befinner sig i olika situationer, omfattas av olika bestämmelser i grundförordningen. Detta är fallet till exempel för exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status och de som inte beviljats marknadsekonomisk status. I princip är unionsinstitutionerna enligt artikel 11.9 i grundförordningen skyldiga att i den ursprungliga undersökningen och undersökningen avseende översyn tillämpa samma metod för att beräkna normalvärdet för exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status, med förbehåll för ändrade omständigheter eller att den metod som ursprungligen använts visat sig strida mot bestämmelserna i artikel 2 i grundförordningen.
- 134 I förevarande fall innehåller den angripna förordningen inte någon hänvisning till ändrade omständigheter. Förvisso anges det i skäl 27 i den angripna förordningen att valet av metod beror på skillnaderna mellan metoderna för tillverkning av vinsyra i Argentina och Kina, nämligen en naturlig metod respektive en syntetisk metod, men, såsom sökandena med rätta har gjort gällande, förelåg dessa skillnader, och var kända, redan vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen.
- 135 Det bör noteras att rådet i sina inlagor har gjort gällande att en jämförelse mellan, å ena sidan, det normalvärde som fastställts på grundval av försäljningspriserna på hemmamarknaden i Argentina, och som således grundas på uppgifter hänförliga till den naturliga produktionsmetoden, och, å andra sidan, exportpriserna för de båda kinesiska exporterande tillverkarna avseende den syntetiska

produktionsmetoden skulle vara snedvriden eller till och med oskäligh. När rådet frågades ut på denna punkt vid förhandlingen, hävdade rådet att en sådan metod för beräkning av antidumpningstull skulle strida mot artikel 2 i grundförordningen.

- 136 I detta sammanhang bör det noteras att det inte framgår av den angripna förordningen att den ursprungliga metoden visat sig strida mot artikel 2 i grundförordningen, vilket dessutom bekräftas av det faktum att den gällande antidumpningstullsatsen för de exporterande tillverkarna fortfarande baseras på det normalvärde som fastställts i enlighet med den ursprungliga metoden. Om rådets ståndpunkt godtogs, skulle det leda till att tillämpningen av denna metod för andra exporterande tillverkare, vilkas tullar fortfarande fastställs på grundval av denna metod, vore rättsstridig. Det står dock klart att rådet och kommissionen inte på något sätt ändrat den antidumpningstull som är tillämplig på andra exporterande tillverkare efter antagandet av förordningen om preliminär tull.
- 137 Detta argument ska också underkännas mot bakgrund av att den vinsyra som produceras genom kemisk syntes har samma egenskaper och är avsedd för samma grundläggande ändamål som den vinsyra som framställs med hjälp av biprodukter från vinframställning, vilket framgår av punkt 1 ovan. Därför är en jämförelse mellan normalvärdet som beräknats på grundval av uppgifter som rör den naturliga tillverkningsmetoden och exportpriserna som beräknats på grundval av uppgifter om den syntetiska produktionsmetoden inte i strid med artikel 2 i grundförordningen.
- 138 Det bör tilläggas att rådet inte kan motivera ändringen av metod genom att helt enkelt anse att den metod som används i den angripna förordningen vara mer lämplig. Enligt rättspraxis är det inte tillräckligt att den nya metoden är lämpligare än den tidigare metoden, om den tidigare metoden fortfarande är förenlig med artikel 2 i grundförordningen (dom av den 8 juli 2008, Huvis/rådet, T-221/05, ej publicerad, EU:T:2008:258, punkt 50).
- 139 Slutligen underkänner tribunalen även rådets argument att sökandenas tolkning skulle medföra att det inte gjordes någon åtskillnad mellan samarbetsvilliga exporterande tillverkare och icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Det framgår av skäl 22 i den angripna förordningen att de två samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna, som uppfyller de villkor som anges i artikel 9.5 i grundförordningen (nu artikel 9.5 i förordning nr 2016/1036), beviljades individuell behandling. Till skillnad från de övriga icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fastställdes därför för dessa tillverkare en individuell tull beräknad utifrån deras respektive exportpris.
- 140 Det framgår dessutom av rättspraxis att, i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen, beräknas en individuell antidumpningstull normalt genom att jämföra det normalvärde som är tillämpligt för alla exporterande tillverkare med den aktuella tillverkarens individuella exportpriser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 130, och dom av den 26 november 2015, Giant (China)/rådet, T-425/13, ej publicerad, EU:T:2015:896, punkt 47). Tribunalen kan således inte godta det argument som framförts av rådet och kommissionen vid förhandlingen att den första grunden skulle underkännas på grundval av artikel 9.5 i grundförordningen.
- 141 Det bör noteras att det är logiskt att om flera exporterande tillverkare beviljas marknadsekonomisk status, normalvärdet är olika för respektive tillverkare, eftersom det beräknas på grundval av deras respektive uppgifter. Det finns däremot ingen anledning till att normalvärdet skiljer sig åt när det gäller flera exporterande tillverkare som förvägrats marknadsekonomisk status, eftersom beräkningarna av normalvärdet i denna situation sker på grundval av uppgifter från ett jämförbart land och således oberoende av dessa tillverkarens respektive uppgifter. I det senare fallet, kan en exporterande tillverkare alltid ansöka om individuell behandling, vilket innebär att en individuell dumpningsmarginal beräknas genom en jämförelse av normalvärdet, som är detsamma för alla, med tillverkarens egna exportpriser, i stället för att jämföra normalvärdet med exportpriset för industrin.

142 Mot bakgrund av vad ovan anförts ska talan bifallas på den första grunden. Följaktligen ska den angripna förordningen ogiltigförklaras.

143 Det är därmed inte nödvändigt för tribunalen att pröva de övriga grunder som sökandena har åberopat.

Begäran att verkningarna av den angripna förordningen ska bestå

– Parternas argument

144 För det fall att ansökan om ogiltigförklaring bifalls, har sökandena yrkat att tribunalen ska låta verkningarna av den angripna förordningens bestå till dess att rådet har antagit lämpliga åtgärder för att följa tribunalens dom, i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF. Sökandena har härvidlag gjort gällande att en ren ogiltigförklaring av den angripna förordningen skulle leda till att sökandena försattes i en än svårare situation, eftersom de skulle utsättas för dumpning av de båda kinesiska exporterande tillverkarna, i avvaktan på rådets antagande av genomförandeåtgärder. Sökande har angett att deras talan inte avser ogiltigförklaring av samtliga verkningar av den angripna förordningen, utan snarare att korrigera förordningen. Det finns därför inget behov av att ge oskäligen fördelar till de båda kinesiska exporterande tillverkarna.

145 Rådet anser att sökandena inte har visat att villkoren för att tillämpa artikel 264 andra stycket FEUF är uppfyllda i förevarande fall. I synnerhet har rådet anført att det är lämpligt att beakta alla intressen som står på spel, särskilt intressena för de importörer som kommer att behöva betala olagliga antidumpningstullar så länge institutionerna inte har agerat. Enligt rådet har sökandena dessutom inte visat att det föreligger viktiga rättssäkerhetsskäl som talar för att verkningarna av den angripna förordningen ska bestå.

– Tribunalens bedömning

146 Mot bakgrund av ogiltigförklaringen genom domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), är det inte möjligt att bifalla det yrkande som framställts av sökandena vad gäller Changmao Biochemical Engineering. Emellertid kan sökandenas yrkande bifallas vad gäller Ninghai Organic Chemical Factory.

147 Tribunalen noterar härvidlag att talan inte avser avskaffandet av den antidumpningstull som införts genom den angripna förordningen utan att denna tull ska ersättas med en strängare åtgärd som inbegriper en högre antidumpningstull som fastställs enligt en annan beräkningsmetod. Eftersom dessutom en ren ogiltigförklaring av den angripna förordningen skulle kunna undergräva unionens generella politik på antidumpningsområdet är det lämpligt att, i syfte att säkerställa effektiviteten av sådana åtgärder, och i motsats till vad rådet har invänt, den antidumpningstull som införts genom den angripna förordningen behålls till dess att institutionerna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa förevarande dom, i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF (dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 32).

148 Tribunalen hänvisar även till punkterna 101–113 ovan vad gäller sökandenas intresse av att få saken prövad trots ogiltigförklaringen av den angripna förordningen.

149 Följaktligen bifaller tribunalen yrkandet om att låta verkningarna av den angripna förordningen bestå, i den mån den inte har ogiltigförklarats genom dom av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372).

Rättegångskostnader

- 150 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandena har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, ska sökandenas yrkande bifallas.
- 151 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Kommissionen ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.
- 152 Enligt artikel 138.3 i rättegångsreglerna får tribunalen besluta att även andra intervenienter än de som nämns i punkterna 1 och 2 ska bära sina rättegångskostnader. Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall beslutar tribunalen att Changmao Biochemical Engineering ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras.
- 2) De antidumpningstullar som infördes genom genomförandeförordning nr 626/2012 ska bestå vad gäller produkter från Ninghai Organic Chemical Factory fram till dess Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa förevarande dom.
- 3) Rådet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl och Comercial Química Sarasa, SL.
- 4) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.
- 5) Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd ska bära sina rättegångskostnader.

Collins

Kancheva

Bieliūnas

Barents

Passer

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 maj 2018.

Underskrifter